

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiemoo.
Aankondigingen 15 centiemoo per rub.
regel.

TONGEREN, DEN 30 JANUARI.

Normale meisjes-school te Tongeren.

De jonge meisjes die verlangen dit jaar te worden geroepen tot het onderzoek van aanneming in de normale meisjes school te Tongeren, zijn verzocht hunne vraag voor den 1° juni aanstaande toe te sturen aan M. Marschal, gedeputeerde fd. van Gouverneur.

M. A. C. Coremans, ontvanger der directe belastingen te Bellinghen (Brabant) is ontvanger derzelfde belastingen benoemd te Tongeren, (intermuros) in vervanging van M. Jullien die tot het pensioen aangenomen is.

Sterfgeval.

M. Alexander Willems, vrederechter van het kanton Looz, is verleden zondag te Tongeren overleden in den ouderdom van 36 jaren en 8 maanden, na eene langdurende en kwijnende ziekte. De plechtige lijdend heeft heden om 11 uren plaats gehad in O.-L.-V. kerk.

Brieven uit Rome.

Men schrijft uit Rome, 15 januari: Victor-Emmanuel is in zijne « hoofdstad » weergekeerd. Men noemt hem den nomadenkoning, want altijd gaat hij heen en weer. Hij is in Italië zeker de man, die het minst onder zijn eigen dak slaapt: de spoorwaggonen schijnt hij tot zijn domicilie uitgekozen te hebben. Niemand weet hoe lang hij hier zal blijven, maar als hij weder vertrekt dan is het niet wegens gebrek aan woningen, want hij heeft ze in alle soorten: een kasteel, contant betaald... Castel Porciano; eene gehuurde villa... villa Ludovisi; en eene geannexeerde paleis... het Quirinaal. Wat verlangt hij nog meer? Het Quirinaal bevalt hem niet erg; hij verandert ieder oogeblik van kamer en voelt er zich niet te huis.

Men zegt dat er morgen op 't Quirinaal een groot diné plaats zal hebben, waaraan alle leden van het bij hem geaccrediteerde corps diplomatique, behalve de Fransche ambassadeur, zullen deelnemen; zij zullen eten en drinken in een paleis, dat op zoo onwettige wijze in 's Konings bezit is gekomen, zoo onwettig dat verleden jaar iedere Staatsman, zelfs de minst strenge, er schande van sprak. Maar Europa zinkt al dieper en dieper.

De nieuwsberichten die wij ontvangen uit de diocesen, waar onlangs nieuwe bisschoppen benoemd zijn, blijven maar altijd ongunstig of liever zij worden hoe langer hoe ongunstiger. De Hemel beware ons dat wij de waarborgwet zullen inroepen, aan den Opperherder gegeven door hen, die Z. H. als in eene gevangenis opsluiten; maar die wet kan toch eenig gewicht hebben in de oogen der diplomatieke medeplichtigen van Victor-Emmanuel.

Wij zouden wel eens willen weten hoe zij 't verklaren: de waarborgwet zegt dat de regering de bisschoppen zal erkennen, die de Paus benoemt en dat zij zich alleen het *aequator* voorbehoudt, als de bisschoppen in 't bezit willen komen van hunne tijdelijke goederen; en nu erkent het bestuur de benoeming niet eens meer, wij het hunne jurisdictie niet heeft erkend. Een dier bisschoppen heeft een pastoor benoemd, en nu weigert het bestuur die benoeming geldig te verklaren, op grond dat het den bisschop niet erkend heeft.

Hieruit volgt dat, verre van den Paus op het gebied der kerkelijke vrijheid eenige macht te hebben toegestaan, het Italiaansche gouvernement zelf de laatste sporen van die macht aan den Opperpriester ontnemt en de vervolging zoo ver drijft als nog geen tyrant ooit gedaan heeft.

Nog nooit heeft de een of andere vorst voorgoed, dat hij den bisschoppen de hun toebehoorende jurisdictie heeft toegestaan; de ernstigste, eigenzinnigste en meest despotische vorsten hebben wel gezegd dat zij uitvoerders waren van dat recht maar geen instellers.

Hier is het eene begoocheling. De koning veroorloofde den Paus wel bisschoppen te benoemen, maar deze kunnen noch hunne diocesen besturen, noch gebruik maken van hunne tijdelijke goederen dan alleen wanneer de koning hun daartoe geautoriseerd heeft.

Ziedaar wat men verstaat door de vrijheid, waardigheid en macht van den Opperherder, wien men, zooals beweerd werd, ongehoorde concessies had gedaan in ruil voor den roef op zijne tijdelijke macht gepleegd.

Wij kunnen dus met goed berhalen dat men den Paus in ruil voor zijn vorstendom vervolging en gevangenschap doet ondervinden.

Het doel van de heeren Lanza en Visconti is

niet anders dan een wettelijken vorm te geven aan den jongsten roef op de Kerk van Italië gepleegd. Daar het bestuur geene jurisdictie meer toekent aan de bisschoppen, die door den Paus benoemd zijn, zal het noch den pastoor, noch een ander door den bisschop benoemd kerkelijk dienaar betalen.

Hierdoor schuift het bestuur de laatste verplichtingen zich van den hals, die de minister van eeredienst uog tegenover de geestelijkheid heeft te vervullen.

En wat denkt Europa van al die ongerechtigheden? Zij schijnt het niet te kwaad te vinden dat er iemand is, die genoeg stoutmoedigheid bezit, om 't eerst alle mogelijke aanvallen op de Kerk te doen; dat is zonder twijfel de hoofdgedachte van de medeplichtigen van 't Quirinaal. En men verlaagt dat wij Katholieken zullen zwijgen bij 't zien van die onophoudelijke aanvallen op den Paus, onzen Vader en de Kerk, onze Moeder gepleegd! Dan moet men ons eerst 't geweten ontnemen, en dat is de eenige diefstal, die Victor-Emmanuel nooit klaar zal krijgen, en die zijne medeplichtigen nooit zullen behoeven te wettigen.

De pokziekte vermindert kennelijk, getuige een bevel van het stedelijk bestuur om voorzorgsmaatregelen tegen die gevreesde ziekte te nemen.

Onze gemeenteraad beveelt op 't rechte oogeblik!

Het is eveneens als verleden jaar toen men alle behoeftmiddelen nam om de overstroming van den Tiber te voorkomen, op 't oogeblik dat de rivier weer binnen hare oevers trad.

De commissie voor de herinrichting van het leger is thans voor goed met hare taak gereed, zoodat een volledig wetsontwerp door haar is samengesteld.

De hoofdbepalingen zijn de volgende: Alle weerbare mannen zijn van hun 20 jaar tot hun 40 dienstplichtig. Het leger wordt geplipt in twee deelen: het actieve en het territoriale leger. Beiden hebben eene reserve.

De dienstdaag in het actieve leger duurt 5, en bij de reserve (van het actieve leger) vier jaren.

Voor het territoriale leger is de dienstdaag bij het actieve leger op 6 jaren en bij de reserve op 5 jaren bepaald. Elk jaar zal eene loting plaats hebben onder de manschappen van dezelfde lichting, om het lot over hunne inlijving bij de verschillende wapens te laten beslissen.

De soldaten bij de infanterie zullen slechts een jaar actieve dienst doen; die bij de andere wapens, welke eene langdurige oefening vereischen, vier jaren.

De jongelingen, die kandidaat zijn in de letteren of in een tak van wetenschap, en als student bij de boogse school zijn ingeschreven, kunnen met een jaar dienst volstaan.

Diezelfde bepaling geldt voor zoons van ambachtslieden en nijveraars, die met goed gevolg een examen hebben afgelegd, waarvan het programma nader door den minister van oorlog zal vastgesteld worden.

— Een nog al zonderling geval van vrekke gierigheid, heeft zich te Châlons opgedaan.

Een slordige grijsaard, welke de straten doerliep en den kost won met vodenrapen, is op een ellendig zolderkamerken, op eenen hoop oude papieren en voden gestorven.

Toen men na het overlijden des ouden mans in zijn ellendig verblijf trad, moest men er bijna gaan loopen van den hevigen stank die er heerste.

Groot was de verwondering der aanwezigen toen men uit een vuilen stroozak, eene doos ten voorschijn haalde, die zorgvuldig in affichenpapier gerold was: eene doos vol gouden en zilveren munt! En verder in de kamer, onder al de vodenhoopen, vond men geld liggen.

De som die men vond beliep 11,300 fr.

Vader Baohet was 84 jaren oud; 't was een oude dienstknegt, in Savoie geboren.

Het geld op het kamerken gevonden was slechts de intrest van het geld, dat hij bij eenen notaris geplaatst had, geld dat hij wegplaatste na hetzelve in een hoop oud papier gerold te hebben.

Gedurende den laatsten oorlog, kwam een nationale garde, neef van den gierigaard, door Châlons. Vader Baohet deed hem eene som van 110 fr. geschenk; maar de neef, ziende dat zijn oom zoo ellendig was gekleed gebruikte dit geld om kleedsel te koopen, welke de grijsaard aannam en spoedig terug verkocht.

De fortuin, door den ouden vrek achterge laten, belooft, naar het schijnt, op 50,000 fr.

— Een japaanische prins, die in Europa rondreisde, schreef eens aan zijn vorst: Wanneer hier iemand eene groote daad heeft verricht, dan zou men denken, dat hij daarvoor beloond

werd. In het geheel niet. Dan wordt hem een kruis geschenken, dat hij zijn leren lang moet blijven dragen en nooit weer mag afleggen. Hoe verdienstelijker hij zich heeft gedragen, des te grooter en zwaarder is het kruis, zoodat men verplicht is, het eindelijk over den schouder aan een lint te dragen, en het nimmer af te laten.

— Wij hebben gezegd dat eene compagnie in Engeland tot stand gekomen is, om ten titel van proef den onderzeeschen tunnel te beginnen, die sedert langen tijd onderworpen is, en bestemd is om Engeland aan Frankrijk met eenen spoorweg te verbinden. De compagnie stelt zich voor eene halve mijl diep (750 meters) onder de zee te dringen en zich aldus te overtuigen of het waar is, gelijk de aardkundigen beweren, dat men maar door eene zeer dikke laag krijt zal hoeven te booren. Als deze vooruitzichten zich verwezenlijken, dan zou de tunnel in 5 jaren kunnen voltrokken zijn; hij zou ongeveer 125 miljoen kosten.

Buitenlandsch nieuws.

Het voorstel van M. Naquet, gisteren aan het onderzoek der voorbondscommissie onderworpen, begint met een voorstel om den gewezen keizer Napoleon III op te dagen en te doen verschijnen voor de balie der nationale Vergadering welke zijne veroordeeling uit zou spreken in de drie hiervolgende artikelen:

Artikel 1. De nationale Vergadering verklaart dat Louis-Napoleon Bonaparte de verantwoordelijkheid heeft ingeloopten voorzien door het 5° artikel zijner Grondwet.

Artikel 2. De goederen van Louis-Napoleon Bonaparte zullen in beslag genomen en te koop gesteld worden.

Artikel 3. De opbrengst van dien verkoop zal gebezigd worden voor de betaling der schade-loosstelling van den oorlog aan de Duitschers.

Men begrijpt dat de afgevaardigden van het eiland Corsica, het broeinest der Bonaparten en nu het braadpunt der kuiperijen van de Napoleonnisten, hun best hebben gedaan om het voorstel te bestrijden. Zij gingen zoo verre, den achtbaren verlegenwoordiger van Vauluze te verwijten dat hij in aanraking is geweest met de Commune mannen van Parijs en zijne benoeming als deken der faculteit van geneeskunde te danken heeft aan de broeders en vrienden van den 18 maart.

Die betichtingen hebben het voorstel wel niet van de baan kunnen knikkeren, doch zoo veel invloed op de rechterzij uitgeoefend dat de dringende beraadslaging met eene groote meerderheid betwist werd, hoeezer geheel de uiterste linkerzij der Vergadering, als één man, er voor stemde.

Louis Napoleon is thans derhalve wettig veroordeeld door het hoogste Gerechtshof: de Fransche nationale Vergadering. Bij zijn lappen en schandelijken val te Sedan, zal de geschiedenis hem ook schandmerken als plichtvergeter, geldverkwister, bedrieger en verrader van Frankrijk.

Wierden andere Vorstengoederen onrechtvaardig aangeslagen en verkocht, die van den dertien Napoleon, de geesel der Fransen. zullen met volle recht ten voordeele der schatkist, ter betaling der ontzaglijke aan hem te wijten oorlogsvergoedingen aan Duitschland, besteed worden.

De geruchten van veranderingen in 't Fransche ministerie, ten gevolge der bedreigde afdeling van M. Thiers, hebben nu opgehouden. Men gelooft zelfs dat de financie-minister ook zal aanblijven, omdat zijne bemoeijningen noodzakelijk zijn, minstens tot zoolang de geldelijke zaken met Duitschland verreedt zullen zijn.

De Fransche nijveraars en groote koophandelaars zien nogtans, met onrust de handhaving van den heer Pouyer-Quertier in het Staatsbestuur. Zijne verwijdering zou eene der beste waarborgen zijn voor de zekerheid dat de regering afziet van het ongelukkig en voor Frankrijk zoo noodlottig wetsontwerp ter belasting der grondstoffen.

Eene vreeslijke spoorwegramp heeft eergister plaats gehad op de brug van Brague, in de nabijheid van Antibes, de oude zee stad van Provence, en niet verre van de Savoische hoofdstad Nizza.

De geweldige waterstroom heeft die brug weggerukt op den oogenblik dat een reizigers-trein langs den daarover liggenden ijzerenweg in volle snelheid naderde. Alle noodseinen waren vruchteloos; de waarschuwing per telegraaf was onmogelijk geworden, en geheel de trein stortte in het water.

Onder de rubriek « Frankrijk, » zal men nader bijzonderheden over dat vreeslijk ongeluk aantreffen, welk verscheidene dooden en gekwetsten heeft gemaakt. Meyrouw Damoreau-

Cinti, de befaamde zangeres welke wij in Antwerpen en Gent bewonderden en M. Damoreau Lousel, de gekende virtuoos op de violoncel, die een concert naar de stad Cannes gingen geven, bevonden zich op dien spoorreijn.

— Uit het officieel blad blijkt, dat er niet minder dan 17,158 personen in vrijheid zijn gesteld, als zijnde er geene beschuldiging tegen hen, voor wat de Commune betreft, in te brengen.

Er worden 3368 vonnissen uitgesproken. Nog werden er 12 tot 13,000 personen in hechtenis gehouden; 7,000 daarvan zullen, als wegdene er weinig schuld op hen, worden losgelaten.

Men hoopt binnen twee en eene halve maand over de rest te hebben beslist.

Ten gevolge der reclamen tegen de bestendige kampen, zou de President der republiek besloten hebben, de troepen, rond Parijs verzameld, te verdeelen in verschillende groote kazernementen, en dit in provincies niet verre van de hoofdstad verwijderd.

Het Staatsbestuur heeft beslist het Fransche grondgebied in zestien krijgsgewesten te verdeelen, die elk een groot legercorps moeten leveren, met aanwerving der daartoe noodige bataillons op zijn pruisisch.

De befaamde dichter Emile Legouvé heeft eene som van 5,000 fr. onderschreven voor den afkoop van Frankrijk; dit wil zeggen: voor de dadelijke uitbetaling der nog verschulde helft van oorlogsvergoedingen aan Duitschland, dus van nog drie duizend miljoen franks.

Bij die belangrijke gifte, voegt de dichter een wonderschone en zeltreffende oproep tot de vrouwen, opdat zij vooral dat groot nationaal werk zouden ondersteunen.

Na de herinnering des belegs van Parijs, en der verwonderlijke daden van zelfopoffering door de vrouwen daarbij aan den dag gelegd, zegt Legouvé:

« Groot was dat doelwit; maar iets even » schoon als te beletten dat het land valle, is » het uit zijnen val heroprichten... Derge- » lijke afkoop zou eene groote zegepraal waard » zijn; want dezelve zou aan de wereld be- » wijzen dat, zoo de oorlog ons vermitsle in » onze lidmaten, en er ons twee heft afgerukt, » er toch een deel van ons blijft, welk Pruisen » noch al de Duitsche samenspanningen ooit » kunnen bereiken: het edelmoedige en vader- » landslievend hart... »

Het comitee der nationale onderschrijving voor de bevrijding van 't Fransche grondgebied te Nancy heeft een werkdagel gevonden, met welk 400,000 franks per dag verzameld kunnen worden. Er zullen afgevaardigden naar Parijs komen, ten einde zich met de dagbladders te verstaan over de aanwending van dat middel welk in korten tijd 500 miljoen franks aan het Staatsbestuur zou kunnen verschaffen. Van nu af, doen veel dagbladen reeds een warmen oproep tot de vaderlandslievende gevoelens der begooede standen in Frankrijk.

Spanje.

Spanje kan zich nog niet gewennen aan een geregeld en kalm grondwettelijk landsbestuur. In plaats van twee groote politieke staatpartijen, die elkander om zoo te zeggen controleeren en beurtelings uit de sluweelen zetels werpen, zooals in Engeland, Neerland, België en andere Staten, vindt men in Spanje drie tot vier andere: de worsteling moet er derhalve veel erger en moeilijker zijn.

Koning Amedeus, die kiezen moest tusschen de afdanking van zijn ministerie en de ontbinding der Wetgevende Kamers, heeft dit laatste gedaan. De misnoegdheid, bij de aankondiging van dit besluit, was in de Cortez zoo hevig, dat een der afgevaardigden uitriep: « De koning » heeft zijn verbond met het volk verbroken; » er blijft ons niets meer over dan naar de » barrikaden te snellen! »

M. Zorilla, die nogmaals aan 't hoofd van een nieuw ministerie wil komen, riep: « God be- » hoede de vrijheid! God reddde het land! » Verdedigt u, radicaals! »

Ziedaar het rampzalige Spanje nogmaals blootgesteld aan den burgeroorlog. De radicale en de republikaansche afgevaardigden zijn voornemens manifesten uit te geven ter opruiming der bevolkingen, nu reeds diep ontroerd. In de hoofdstad en in andere groote steden heerschte gisteren eene hevige gisting; in Madrid werd men onlusten en staan de troepen gewaagd in de kazernen, en, zonder partijzucht, kunnen wij slechts den kreet van Zorilla herhalen: « God behoede de vrijheid en reddde het land! »